

Будь тим, ким ще ніхто не був

Будь тим, ким ще ніхто не був.

Живи майбутнім, мрій про нездійсненне,

Сміливою та сильною ти будь,

Роби своє життя шаленим.

Вір в правду, щирість і красу,

Адже без віри вони помалу згасають.

Свою мету яскраво намалюй -

Нехай надії вогник запалає.

Твори лиш те, чого душа бажає,

Забудь усі невдачі й просто йди.

Крізь сльози смійся, знай, що просто не буває!

Упасти, встати й вистояти мушиш ти!

Будь сильною, навіть в найважчі дні.

Не забувай тоді, що ти ще мрієш.

В тобі жертвують рідкісні вогні,

Чиє тепло тебе в ту мить зігріє.

Будь чесною і вірною собі,

Весь негатив ти пропускай "крізь вуха".

Щодня прямуй вперед і не дивися вбік -

Даремна справа всі образи слухать.

Живи наповну, кожну мить живи.

Вір в краще, мрій про нездійсненне

Людиною-легендою стань ти,

Що робить подвиги прості, але щоденно.

Будь тим, ким ще ніхто не був...

ЗРАЗОК

Мовчи

Мовчи, коли усі мовчать
Коли усі бояться щось сказати
Мовчи, коли несправедливість аж буя
Мовчи, бо неприємності ти будеш мати

Мовчи, коли твою надію вб'ють,
А за тобою лишиться лиш правда
Мовчи, нехай з твоєї чаші п'ють
Мовчи й терпи ти свого ката.

Чи не терпи? Можливо твоя правда
Увесь цей світ врятує
Мрія полетить і щастя запанує
Між мільйонами безпомічних сердець.

Тож пам'ятай: в твоїх руках – майбутнє світу.
Воно буде таким, як хочеш ти.
Але ти не мовчи, бо правда буде жити
Навіть у сьогоднішні важкі часи.

Коли

Коли самотність завойовує серця
Коли душа вступає в бій з нещастям,
Коли зачинені усі ворота в майбуття,
Але залишитись в минулому не вдасться.

Коли промінчик сонця не пройде,
Коли ти не відчуєш дух свободи,
Коли емоція в твоєму серці пропаде,
Тоді ти привид, мумія природи.

Коли добра і зла вже не буде,
Коли фортуна перетвориться на попіл,
Коли відчуження з собою приведе
Кривавий чорно-сірий постріл.

Тоді твій Всесвіт упаде
В глибоку та брудну широту,
Тоді твоя душа ввійде
У царство відчаю й пустоти.

Але якщо в твоїх думках
Проскочить відповідь завчасно,
Тоді ти зміниш це «коли»
На вірне та чітке «нізащо».

Вона

Ви бачите у ній красу і ніжність,
Ласкавість губ та блиск задумливих очей.
Вона – ваш ангел, витвір вічний.
Вона – це дивовижний сонячний букет.

Ви бачите у ній красиву квітку,
Гармонію турботи й доброти,
Але ця квітка замкнута у клітку,
Вона вас тихо просить допомогти.

Ви бачите у ній прекрасний погляд.
Який ховає вічний страх ночей
Але її життя, її світогляд
Зникає у серцях бездушності людей.

Вона, ваш вічний сонячний промінчик,
Зникає, тане, в'яне на очах.
Вона ввійшла в жорстоку, темну вічність...
Її спасе лише любов в близьких серцях.

Анонім

Я – анонім твоєї долі,
Я той, хто творить чудеса.
Мене ти змінюєш поволі,
Та я давно змінив вже небеса.

Ти думаєш, що доля домінує?
Невже фортуна є твоїм життям?
Ти думаєш, що час усе лікує?
А ідеал живе у глянцевих статтях?

Але, нажаль, життя – це не наївна казка.
Насправді доля у твоїх руках,
Але на тобі й досі чорна маска
І тиха недовіра у думках.

Ти звик пливти за течією:
«Так роблять всі й так зроблю я».
Та знай, що дією цією
Ти знищуєш своє життя...

Ми хочемо здолати зло навколо,
Ми хочемо змінити цілий світ.
Та кожен з нас боїться взяти власне соло.
Ми всі надії відкладаємо в старий завіт.

Ти знаєш хто є твій найбільший ворог?

Встань перед дзеркалом і просто подивись...

Я – анонім, але насамперед я є психолог

Я прошу кожного: «Будь ласка, пробудись».

ЗРАЗОК